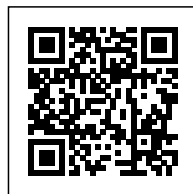

MỘT

Một lần đã lỡ chuyến đò/Đợi chờ suốt kiếp vòng vo luân hồi/Một lòng đến cửa Phật
thôi/Vui đời chay tịnh thoát thời trầm luân.

Tác giả: **Thích Đồng Bổn**

Một mình ngồi đón gió mưa
Cho tim buốt lạnh dầu chưa hết buồn
Một đêm tâm trạng quay cuồng

Giăng co vọng niệm nên buông hay dừng.

Một khi trong dạ lưng chừng
Nhớ hay không nhớ trên từng [yêu thương](#)
Một đời đã lỡ vấn vương
Làm sao vớt bỏ giữa đường thương đau.

Một mai lạc lối đi vào
Giác mê đôi nẻo đường nào khó phân
Một phen dừng bước tần ngần
Thời gian đâu đợi bước chân hện hò.

Một lần đã lỡ chuyển đồ
Đợi chờ suốt kiếp vòng vo luân hồi
Một lòng đến [cửa Phật](#) thôi
Vui đời chay tịnh thoát thời trầm luân.

Một miền Lạc cảnh trong trần
Là đây mây núi đầu cần đi xa
Một đường tỉnh giác vừa qua
Chớ quay đầu lại kéo va vào tường.

Tỉnh rồi một giấc vô thường
Tìm trong hư ảo chỗ nương bến bờ
Đã tan một cõi mộng mơ
Còn chẳng thực tại chơ vơ một mình.

Ai đang một kiếp nặng tình
Hãy mau rũ sạch nghe kinh nguyện cầu
Ai còn nặng một mối sầu
Về đây miệng niệm trăm sâu chuỗi lòng.

Chiêu Đề, ngày 11 tháng 01 năm 2024